2135

Memento

CALENDAR

LUNI 21 AUGUST 1944

Ortodox : Ap. Padeu și Basa.
Catolic: Privat.
Protestant : Beno.

❖

Răs. soarelui 5.24. Ap. soarelui 19,13.

FAZELE LUNII
21, Răsărit 7 h. 38 m. Apus 20 h. 41 m. Lună nouă.

CALENDAR ISTORIC
Moare domnitorul Moldovei Dimitrie Cantemir (1723).

RADIO

LUNI 21 AUGUST 1944
RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI

7.30 : Deschiderea emisiunii ; Ora oficială ; Radio-Jurnal ; Concertul dimineții.
8.30 : Jurnal recapitulativ ; Muzică variată.
9.30 : Orchestra Societății de Editură-voce : Lizica Șerbănescu.
10.30 : Închiderea emisiunii.
RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI
13.00 : Deschiderea emisiunii ; Ora oficială.
13.03 : Ora Ostașului.
13.50 : Știrile serviciului german.
14.00 : Ora oficială ; Radio-Jurnal ; Publicitate.
14.20 : Orchestra de café concert Radio, dirijată de d. M. Constantinescu.
15.15 : Poșta Militară Radio.
15.35 : Muzică.
15.45 : Jurnal în limba rusă.
16.00 : Închiderea emisiunii.
RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI
20.50 : Știrile serviciului german.
21.00 : Deschiderea emisiunii ; Ora oficială ; Salon Muzical.
22.00 : Ora oficială ; Radio-Jurnal : Publicitate.
22.15 : Muzică variată.
22.30 : Conferința d-lui Radu Tudoran : „Limanul Nistrului".
22.45 : Muzică.
23.00 : Mari compozitori, Seara III Beethoven Simfonia III.
24.00 : Divertisment muzical : Jean Ionescu-vioară, Mihail Ipsilante-chitară, Silly Dinicu-pian.
1.00 : Radio-Jurnal ; Muzică ușoară : Diferite instrumente.
2.00 : Închiderea emisiunii.

Teatre

COLORADO : O raită prin rai.
COMEDIA : Steaua fără nume.
GIOCONDA : Adăpostul Giocondei.
ALHAMBRA : În spațiul Alhambra... liniște deplină !
MILANO (grădină) Călărași 153: Invazia gîumelor.

Cinematografe

ARO : Quartetul Vienei.
CAPITOL: Doamna și mortul și jurnal.
FANTASIO: Fiii marchizului.
SCALA : Te voi iubi mereu și jurnal de război.
TRIANON : Clubul femeilor.
REGAL : Vânzătorul de păsări și jurnal.
SAVOY : Vreau să fiu mamă și Jurnal.
PALAS : Absențe nemotivate și Jurnal.
FEMINA : Romanța unui surâs.
SELECT : Noapte de Decembrie și Jurnal
CORSO : Scandal la Neapole și Jurnal U.F.A. — O.N.C. No. 126.
ROMA : Șarsate, jurnal și trupă de reviste.
CASANDRA : Un vals cu tine și jurnal.
ELISEE : Emigranta și Jurnal.
CASANDRA : Orașul de Aur și Jurnal.
OMNIA : Astă seară nimic nou și revistă.
AIDA : (Sală și Grădină) : Țiganca, Jurnal de război No. 126 și Compania Bimbo Mărculescu.
ALCAZAR : La răscruce de drumuri, Jurnal de război 126 și Compania de reviste.
AMERICAN : Acrobatul, Jurnal și Trupa de reviste.

BARCELONA : Tragica răsbunare, jurnal și revistă
CARMEN : Prima întâlnire și Jurnal de război.
COLORADO : Orice fată se mărită odată și jurnal.
DACIA : Pantera neagră și Jurnal de război No. 125.
DIANA : Stafia din Castel, Jurnal și Revistă.
ELDORADO : Barnabe, Trupă de revistă și Jurnal.
FLORIDA : Paradisul regăsit, Jurnal de război și Compania de reviste.
GLORIA : Maria Malibran și Jurnal.
IZBANDA : Pantera neagră și Jurnal U.F.A. — O.N.C. No. 126.
ILEANA : Cavalerul fără nume, Jurnal de război și Trupa de reviste.
MARCONI : Tineri în lanțuri și Jurnal O. N. C.
MILANO : Masca lui Cezar Borgia, Jurnal și Trupa de reviste.
MODEL: Haina face pe om și jurnal.
MIORIȚA : Calea Moșilor 127 : Între două femei și Jurnal.
NONI : (Sâmbătă și Duminică) : Somnambula și jurnal.
ODEON : Dora Nelson și Jurnal de război 125
PACHE : Cărări întunecoase și Trupa de revistă.
PARIS : Canalia, Jurnal și Trupă de reviste.
REX : Cântați cu mine și Jurnal.
ROMA : Pensiunea burlecilor, Jurnal și Trupă de revistă.
SPLENDID : Nuffar în mocirlă, Jurnal de război și Compania de reviste.
TOMIS (Sala și Grădina) : Mozart. Jurnal sonor.
UNIC: Căluș roșii și jurnal.
UNIREA : Paradisul pierdut, Jurnal de război și Trupa de reviste
VERGU : Arlette, Jurnal de război și Compania de reviste.
VENUS : A fugit o fată. Revistă și Jurnal.
VOLGA : Pic Pus și Jurnal No. 125.

Farmaciile de serviciu

GARDA DE NOAPTE
GRUPA I-a
și în nopțile de 1, 11 și 21 ale fiecărei luni

Guci Constantin, calea Victoriei 33, I, 3.77.16; Ramașcan Gabriel, bd. C-tin Brâncoveanu 37, I, 4.17.94; Dumitriu C. S-sori, calea Rahovei 5, I, 4.01.31; Borș Dumitru, str. Vasile Lascăr, 42, I, fără telefon; Bențe Georgeta, calea Griviței, 80, II, 3.15.34; Leist Alexandru, bd. Filantropia, 191, II, 3.16.90; Calcan Dumitru, șos. Crângași, 49, I, 4.33.23; Dr. Voitinovici V. Arthur, calea Victoriei 206, III, n'are telefon; Checiulescu Margareta, str Romană, 150, III, 2.48.91; Ulcia Elena, str Maica Domnului, 53, III, 3.51.95; Berbier Alexandru, bd. Regele Carol I, 65, IV, 3.00.83; Gavrilîu Gheorghe, șos. Pantelimon 213, IV, 2.13.71; Bejan Aristița, calea Dudești 133, IV, 3.39.74; Valeriu L. S-sori, str. 11 Iunie, 65, V, 3.65.94; Tita Săndulescu Dr. Hamat, 13 Septembrie, 276, VI, 6.38.35; Pandelescu Iorga, str. Sf. Elefterie, 4, VI, 4.31.46.

Întâmplări din Capitală

FURT DE IMBRĂCĂMINTE ÎN VALOARE DE 300.000 LEI

D-nii Gh. Ivanovici și Wertzel Scherbauer, din str. D. Voinea nr. 17—19, au adus la cunoștința circumscripției 29 polițienești faptul următor :

In ziua de 19 August a. c. între orele 10—12, în timpul alarmei, când se aflau la adăpost, li s'au furat din curte, din niște gropi, două coșuri mari de nuele ce conțineau îmbrăcăminte și încălțăminte în valoarea de lei 300.000.

Se fac cercetări.

AUTOMOBIL INCENDIAT

D. Onic Zambaccian, din str. Sofia nr. 9, a făcut cunoscut circumscripției de poliție respective că Sâmbătă dim., pela ora 9, fiul său Jack Zambaccian, plecând de acasă cu automobilul marca „Skoda" nr. 9537 B., după ce a parcurs numai 400 de metri, ajungând pe str. Ing. Davidescu, în dreptul casei cu nr. 31 mașina a luat foc dela carburator.

Cu tot ajutorul dat de trecători, mașina a fost complet mistuită de flăcări.

TEATRUL COMEDIA
Tel. 4.71.71
Director: Sică Alexandrescu
In fiecare seară la orele 7.15 precis
MARELE SUCCES
STEAUA fără NUME
Intr'o nouă înscenare
In rolurile principale :
Tanți Cocea
Marcel Anghelescu,
Radu Beligan,
Fifi Harand, Nineta Gusti,
C. Bărbulescu și Al. Ghibericon
Casa deschisă dela ora 8 dimineața
Vineri 25 August 1944
PREMIERA
AMANTUL DE CARTON
12

Azi Premieră la SAVOY

ARO

Spectacolele încep la 4, 6 și 8

SCALA

Mâine Premieră la FANTASIO
O nouă comedie muzicală cu noua D-șoară Șwing !
O fată îndrăcită
cu Marguerit și Sigfrid Jonanssn
Ultima zi : FII MARCHIZULUI

IN PROGRAMUL VIITOR
REGAL

Ultima zi Vânzătorul de Păsări

LA CHIȘINĂU, COLȚ AL REGĂSIRII

LA 18 KM. DE FRONT, VIAȚA ȘI DEAPĂNĂ EXISTENȚA

DELA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL

I

Piața în orele de dimineață.

Pe mecanicul locomitivei îl cheamă Ion Bunăziua, iar din foarte multe considerente, am căutat totdeauna, să mă am bine nu numai cu șoferii dar și cu mecanicii.

Ion Bunăziua, care a mai luat în brațe șinele acestea lungi până la Chișinău, a văzut acum în timp de război multe și, n'am regretat deloc când am putut să aflu dela el cum e mai bine să te ferești, când te surprinde un bombardament pe linie — ceva rafale de mitraliere — căci pe aici alarmele nau ce căuta.

Din senin te trezești cu câte o *„catiușcă"* și din seninul înălțimei scuipă câte o bonboană... otrăvită, cum i se spune bombei, în limbajul celor cari au răspunderea atâtor vieți dar cari știu să și glumească.

Sfaturile lui Ion Bunăziua miau prins bine la întoarcere.

La fiecare oprire pentru presiune, sau pentru scrutarea zărilor, am revenit mereu lângă mecanic, ca și cum dânsul ar fi avut și telegrafie fără fir pe locomotivă.

De câte ori m'am apropiat, l-am întrebat firesc:

— Bunăziua, se aude ceva ?

Ceilalți călători auzindu-mă mereu cu „bună ziua" în gură, fără să știe că acesta îi este numele mecanicului, m'au luat drept „după bombardament".

Aproape de Chișinău un preot, m'a întrebat :

— Ascultă domnule, am înțeles să-i dai mereu cu bună ziua, cât era ziuă, dar acum c'a înserat ce rost mai are ?

— De, taică părinte — i-am răspuns — nu e vina mea că pe mecanic așa îl cheamă ; când o să-i spună și „bunăseara" o să-l strig și eu așa.

— Apăi așa era la noi în sat unul — prinde a povesti un alt călător — care una-două, îi tot da zor cu „Maica Domnului să te ajute" și „Maica Domnului" i-a rămas numirea și neam de neamul lui tot așa îi zice.

*

Dela Căinari încep să-și facă apariția fructele, după ce am lăsat în urmă pădurea Zloților.

De cum ne apropiem de Chișinău, încep îngrijorările. Cineva a scris că nu ai unde dormi, nu ai unde mânca și câte altele.

Se vede că, acel cineva, pătrundea pentru întâia oară în Basarabia, fără să-i cunoască proverbiala-i ospitalitate. De aceea am liniștit lumea, îndrumând-o către apropiatele suburbii ale orașului în care vibrează conștient, sufletul moldovenesc.

Așa am făcut și eu. Am urcat către Melestеu și, numărând casele până la acea de a treizecea, am deschis poarta.

In jurul unei mese, era Duminecă, familia nu-și terminase încă masa de seară.

Nu m'au întrebat nici cine sunt, nici de unde viu. M'au pofti pe scaun îndemnându-mă să gust.

Am gustat de toate. Dela salata de roșii, fără ulei, până la scrobul de brânză și apoi din merele culese din livada curții; s'a mai găsit și o sticlă cu vinul Costiugenilor, ăluia de îl spune „cabernet".

După masă de-abea, au prins a mă întreba de viața celor ce-și duc, pe drumurile regatului, nostalgia locurilor de baștină.

Le-am povestit, le-am amintit numele atâtor cunoscuți dându-le și adresa și rosturile ce și-au creiat în răstimpul cât va mai dura starea aceasta.

Dintr'un adânc întunecos, s'au scos cele de trebuință pentru așternutul unui om, care a bătut la ușe cerând adăpost.

Am fost întrebat dacă peste noapte, de vine ceva, să fiu sculat.

Și mi s'a spus că se obișnuește să apară câte o „catiușcă", să arunce ceva bombe și -apoi să se îndepărteze în grabă.

— E mai bine însă, să hodiniți în casă, căci sdrăvie acum niște bombe mici care se sfarmă cu lumină pe de-asupra pământului. Sfărâmiturile de te prind în afară de adăpost, nu te iartă, mi-a recomandat cald și iubitor bătrânul familiei.

Așa am și făcut. Când a venit pela orele 11 din noapte nepoftita „catiușca" și-a aruncat un mănunchiu de bombicele, cu lumină spectaculoasă, mi-am regăsit port-țigaretul și-am aprins o țigare.

Bătrânul familiei, a băgat capul pe fereastra deschisă, „asigurându-mă că, „nepoftita s'o dus pe pustii".

Cam aceasta este viața de noapte a Chișinăului, în care se cuprind acum marginile lui cu moldovenii cuminți și sfătoși.

*

Disdedimineață am coborât în oraș, odată cu reînceperea activității tramvaselor.

Dintr'un vagon am coborît în piață. Ea cuprinde toată viața orașului și a suburbiilor în aceste ore matinale. Mai târziu, nepoftitele mosafire pot să-și facă apariția.

Numai aici mi-am dat seama, de cât valorează prealarmele și alarmele Bucureștilor.

Apoi, pe trotoarele de-alungul cărora ruinele stau mărturie a primei urgii din retragerea inamicului, am ajuns la celălalt capăt al Bulevardului Alexandru cel Bun.

Peste aceste ruini au căzut în noaptea de 4 Iulie bombele avioanelor anglo-americane. Pe multe din ele, le-a nivelat.

Au doborît zidurile puținelor case care ce-au rezistat până azi distrugerilor războiului.

Peste liceul „B. Hașdeu", unde se adăpostea un spital, câteva bombe de calibru mare și-au desăvârșit opera de distrugere.

La fel peste istoricul „Sfat al Țării", în fața căror ruini înegrite de bombele incendiare m'am oprit mai mult și am gândit :

— Acum câțiva ani, membrii acestui „Sfat al Țării" s'au întrunit într'o ședință solemnă, având în mijlocul lor pe miniștrii plenipotențiari ai Angliei, Franței, Americei și Italiei, cari au rostit solemn și definitiv recunoașterea Unirii Basarabiei la la Patria-Mamă, România !

Ministrul Franței rostea :

„Voi românii așezați la gurile Dunării, rămâneți mereu sentinela neclintită a latinității creiatoare de civilizație, de libertate și de omenie.

Ministrul Angliei confirma :

„Dreptatea istorică s'a desăvârșit în fine, prin sacrificiul celor 800.000 de vieți jertfite pe câmpurile de luptă în cari a triumfat această dreptate.

La gurile Dunării perpetuăm așezarea unui popor conștient de menirea lui așa precum, câteva decenii în urmă un român al Dvs. Mihail Kogălniceanu, invita marile puteri să prelia garanția desvoltării firești a micului popor român conștien de menirea lui în această parte a lumii în care, forța nu trebuie să mai primeze dreptul.

Așa a luat ființă atunci comisiunea Europeană a Dunării, la gurile Dunării unde, destinul fericit al Daciei Felix v'a așezat".

Ministrul Statelor Unite ale Americei a fost și mai categoric :

„In fața unei lumi care ne oferă nesiguranța și neliniștea, în fața unei imensități de unde ne poate veni ori când surpriza nenorocirilor sociale, rămâneți voi românii paznicii dezvoltării progresului uman.

Cunoaștem și știm cât de grea și cât de valoroasă este misiunea ce vă încredințăm.

Popor de muncă, popor de sacrificii alese, veți izbuti să opuneți necunoscutului nebulos, civilizația nu numai a străvechei Europe, ci și a noului Continent în care, ori când veți găsi un prieten și-un apărător".

Zădărnicie și pasionant al asigurărilor diplomatice !

In aceiași zi, istoricul pergament al recunoașterei definitive al Unirii Basarabiei la Patria-Mamă, România a fost depus în piață.

Dintr'un vagon am coborît în piață. Ea cuprinde toată viața orașului și a suburbiilor în aceste ore matinale. Mai târziu, nepoftitele mosafire pot să-și facă apariția.

Numai aici mi-am dat seama, de cât valorează prealarmele și alarmele Bucureștilor.

Apoi, pe trotoarele de-alungul cărora ruinele stau mărturie a primei urgii din retragerea inamicului, am ajuns la celălalt capăt al Bulevardului Alexandru cel Bun.

Peste aceste ruini au căzut în noaptea de 4 Iulie bombele aviatorilor anglo-americane. Pe multe din ele, le-a nivelat.

Au doborît zidurile puținelor case care ce-au rezistat până azi distrugerilor războiului.

Peste liceul „B. Hașdeu", unde se adăpostea un spital, câteva bombe de calibru mare și-au desăvârșit opera de distrugere.

La fel peste istoricul „Sfat al Țării", în fața căror ruini înegrite de bombele incendiare m'am oprit mai mult și am gândit :

— Acum câțiva ani, membrii acestui „Sfat al Țării" s'au întrunit într'o ședință solemnă, având în mijlocul lor pe miniștrii plenipotențiari ai Angliei, Franței, Americei și Italiei, cari au rostit solemn și definitiv recunoașterea Unirii Basarabiei la la Patria-Mamă, România !

Ministrul Franței rostea :

„Voi românii așezați la gurile Dunării, rămâneți mereu sentinela neclintită a latinității creiatoare de civilizație, de libertate și de omenie.

Ministrul Angliei confirma :

„Dreptatea istorică s'a desăvârșit în fine, prin sacrificiul celor 800.000 de vieți jertfite pe câmpurile de luptă în cari a triumfat această dreptate.

La gurile Dunării perpetuăm așezarea unui popor conștient de menirea lui așa precum, câteva decenii în urmă un român al Dvs. Mihail Kogălniceanu, invita marile puteri să prelia garanția desvoltării firești a micului popor român conștien de menirea lui în această parte a lumii în care, forța nu trebuie să mai primeze dreptul.

Așa a luat ființă atunci comisiunea Europeană a Dunării, la gurile Dunării unde, destinul fericit al Daciei Felix v'a așezat".

Ministrul Statelor Unite ale Americei a fost și mai categoric :

„In fața unei lumi care ne oferă nesiguranța și neliniștea, în fața unei imensități de unde ne poate veni ori când surpriza nenorocirilor sociale, rămâneți voi românii paznicii dezvoltării progresului uman.

Cunoaștem și știm cât de grea și cât de valoroasă este misiunea ce vă încredințăm.

Popor de muncă, popor de sacrificii alese, veți izbuti să opuneți necunoscutului nebulos, civilizația nu numai a străvechei Europe, ci și a noului Continent în care, ori când veți găsi un prieten și-un apărător".

Zădărnicie și pasionant al asigurărilor diplomatice !

In aceiași zi, istoricul pergament al recunoașterei definitive al Unirii Basarabiei la Patria-Mamă, România a fost depus în piață.

Dintr'un vagon am coborît în piață. Ea cuprinde toată viața orașului și a suburbiilor în aceste ore matinale. Mai târziu, nepoftitele mosafire pot să-și facă apariția.

Numai aici mi-am dat seama, de cât valorează prealarmele și alarmele Bucureștilor.

Apoi, pe trotoarele de-alungul cărora ruinele stau mărturie a primei urgii din retragerea inamicului, am ajuns la celălalt capăt al Bulevardului Alexandru cel Bun.

Peste aceste ruini au căzut în noaptea de 4 Iulie bombele aviatorilor anglo-americane. Pe multe din ele, le-a nivelat.

Au doborît zidurile puținelor case care ce-au rezistat până azi distrugerilor războiului.

Peste liceul „B. Hașdeu", unde se adăpostea un spital, câteva bombe de calibru mare și-au desăvârșit opera de distrugere.

La fel peste istoricul „Sfat al Țării", în fața căror ruini înegrite de bombele incendiare m'am oprit mai mult și am gândit :

— Acum câțiva ani, membrii acestui „Sfat al Țării" s'au întrunit într'o ședință solemnă, având în mijlocul lor pe miniștrii plenipotențiari ai Angliei, Franței, Americei și Italiei, cari au rostit solemn și definitiv recunoașterea Unirii Basarabiei la la Patria-Mamă, România !

Ministrul Franței rostea :

„Voi românii așezați la gurile Dunării, rămâneți mereu sentinela neclintită a latinității creiatoare de civilizație, de libertate și de omenie.

Ministrul Angliei confirma :

„Dreptatea istorică s'a desăvârșit în fine, prin sacrificiul celor 800.000 de vieți jertfite pe câmpurile de luptă în cari a triumfat această dreptate.

La gurile Dunării perpetuăm așezarea unui popor conștient de menirea lui așa precum, câteva decenii în urmă un român al Dvs. Mihail Kogălniceanu, invita marile puteri să prelia garanția desvoltării firești a micului popor român conștien de menirea lui în această parte a lumii în care, forța nu trebuie să mai primeze dreptul.

Așa a luat ființă atunci comisiunea Europeană a Dunării, la gurile Dunării unde, destinul fericit al Daciei Felix v'a așezat".

Ministrul Statelor Unite ale Americei a fost și mai categoric :

„In fața unei lumi care ne oferă nesiguranța și neliniștea, în fața unei imensități de unde ne poate veni ori când surpriza nenorocirilor sociale, rămâneți voi românii paznicii dezvoltării progresului uman.

Cunoaștem și știm cât de grea și cât de valoroasă este misiunea ce vă încredințăm.

Popor de muncă, popor de sacrificii alese, veți izbuti să opuneți necunoscutului nebulos, civilizația nu numai a străvechei Europe, ci și a noului Continent în care, ori când veți găsi un prieten și-un apărător".

Zădărnicie și pasionant al asigurărilor diplomatice !

In aceiași zi, istoricul pergament al recunoașterei definitive al Unirii Basarabiei la Patria-Mamă, România a fost depus în piață.

REFUGIAȚI CARI-ȘI CAUTĂ PE-AI LOR

— Sold Parascan Teodor, rănit în spitalul anexă Z. I. 479 Sibiu, caută pe mama sa, Maria P. Parascan, și pe fratele său Mihai Parascan, refugiați din com. Grănești jud. Dorohoi.

— Serg. Galan Toader A. Ilie, aflat în spitalul Z. I. 479 Sibiu, caută pe frații săi Costea, Gheorghe, Ion și Ștefan, evacuați din jud. Rădăuți.

— Sold Ion Papurosca, dela comandamentului corpului 4 armată, caută pe soția sa Domnica Papurosca și copiii, din com. Mileseuți, Bucovina

— Elev. Tomescu Traian, refugiat din Petricani, jud. Storojinet, roagă ofițerii, subofițerii și trupa dintr'un bat. să-i comunice dacă este în viață frt. Vasile Pontir, pe adresa: Traian Ionescu, com Ghimboca, jud. Severin.

— Natalia Const. Prodan, din com. Valea Mare, jud. Dâmbovița, își caută copilul Vasile Prodan, îmbrăcat cu haină maro, pantaloni scurți, bască, pierdut în gara Găești

— Elevul Apostol Nicolae, refugiat din Chișinău, și stabilit la liceul comercial „Gh. Chițu" Craiova, roagă pe cei ce știu ceva despre familia, sa. dir. Bălți, sau despre d Nagacevschi Mircea, refugiat tot din Bălți, să-i comunice la adresa de mai sus.

— Cine știe unde se găsește evacuată familia Mihail Kecegian, din Galați, este rugat să comunice d-lui Ungureanu Gheorghe, evacuat din Cp. Lung (Bucovina), la Grădinile, jud. Romanați, la d. Manea Dumitru.

— Dumitru Diaconu, pensionar militar, refugiat din Bălți, și stabilit în Pitești, str. Târgul din Vale 15, roagă pe cei ce știu unde se află evacuată fam. avocat Sebastian Teodorescu, din Chișinău, să-i comunice pe adresa de mai sus.

— Husanu Simion, refugiat din Fălticeni și stabilit la Războeni (Turda), caută pe Dumitru și Aneta Husanu și Jeni Tănăsescu, refugiați din Iași.

— Serg. vet. Marcu Dumitru, din bat. 7 pioneri, comp. comandă roagă pe cumnatul său, Dumitru Haralambie-Gurită, contabil la Intreprinderile comunale Botoșani, să-i scrie pe adresa de mai sus.

Serbare școlară pentru ajutorarea răniților

Duminică, 13 August s'a dat în com. Plătărești, jud. Ilfov, un festival artistic, executat de un grup de eleve și elevi de curs secundar, evacuați în această comună, sub conducerea d-nei directoare M. Gh. Plătăreanu, cu scopul strângerii fondului pentru ajutorarea răniților dela un spital de zonă Interioară.

După întonarea Imnului Regal, elevul Tică Niculescu din cl. VII liceu, a ținut o cuvântare arătând datoria tineretului de astăzi de a fi de folos țării aci pe frontul intern, când ostașii noștri luptă pe front.

A urmat un program compus din coruri, recitări și monologe, la sfârșit reprezentându-se comedia „O soacră" de I. L. Caragiale, interpretată de elevi și eleve.

Festivalul s'a terminat cu corul „La Arme".

A rezultat un beneficiu de 17.600 lei, care s'a trimis unui spital de Zonă Interioară.

JEFUIREA UNUI PREOT

Constanța, 18 August

Agenții legiunii de jandarmi au prins pe cunoscutul pungaș de buzunare Dumitru P. Botnariuc, de fel din Zăbriceni (Bălți), care, în ultimul timp, a dat o serie de lovituri îndrăznețe în trenurile de călători.

Printre alte furturi, el a jefuit în trenul București—Constanța și pe un preot, furându-i valiza cu 150.000 lei.

Preotul păgubaș, al cărui nume nu-l știe nici hoțul, e rugat să se prezinte la legiunea de jandarmi spre a-și ridica o parte din banii găsiți la hoț.

Hoțul a fost trimis în fața justiției

TEATRALE

VINERI, PREMIERA LA TEATRUL COMEDIA : „AMANTUL DE CARTON"

Teatrul Comedia, de sub direcția d-lui Sică Alexandrescu, mai reprezintă numai până Joi seară, marele succes *„Steaua fără nume"*, la orele 7.15 precis. Casa este deschisă de la ora 8 dimineața, pentru a înlesni spectatorilor cumpărarea biletelor, în ore mai puțin aglomerate

Vineri 25 August 1944 se reprezintă în premieră savuroasa comedie *„Amantul de carton"*.

Când încăperile sunt pline de fum, mergeți aplecat sau chiar pe brânci, lângă podea, unde este încă aer pentru respirație.

VIITOAREA AȘEZARE MONETARĂ A LUMII

(Urmare din pag. I-a)

șezată, are, mai curând sau mai târziu, înrâuriri supărătoare, într'o măsură mai mare sau mai mică, asupra tuturor țărilor cu cari acest popor ar avea relațiuni economice. Anumite țări se pot bucura, desigur, la un moment dat, de o situațiune privilegiată, pot să-și asigure avantaje ori să-și sporească bogăția, în timpul sau din cauza dificultăților ce încearcă alte țări. Dar această îmbunătățire nu este nelimitată.

„Die Bäume wachsen nicht bis in den Himmel", „pomii nu cresc până în cer", spune, cu multă înțelepciune, un proverb german. La un moment dat, Statele Unite, de pildă, au profitat, într'o largă măsură, poate, de dificultățile pe cari războiul din 1914-1918 și urmările lui le-au pricinuit în Europa. Prosperitatea anumitor întreprinderi a putut spori din această cauză. O asemenea constatare a putut face să se creadă de unii, dincolo de ocean, că Statele Unite se pot desinteresa de soarta Europei și pot să piardă din vedere importanța legăturilor financiare și economice ce au cu aceasta. Dificultățile Europei nu au înțărziat, însă, să înrâurească activitatea economică a Statelor Unite. Condițiunile în cari s'a desfășurat, de o parte și de alta a Atlanticului, criza din 1931 învederează cu prisosință acest lucru.

Exemplul acesta este cu deosebire interesant, din punct de vedere al realității interdependenței economice dintre popoare. dacă ne gândim că Statele Unite sunt mai mult decât o țară. Ele sunt, în fapt, un întreg continent, care — datorită întinderii sale și varietății nesfârșite a resurselor naturale ce se găsesc înlăuntrul granițelor sale — dispune de mijloace, materii prime, isvoare de energie, muncă, pe cari nu le are nici una din țările europene. Importanța unor asemenea mijloace ar trebui să-i permită o independență economică, poate chiar deplină. Și, totuși, nici Statele Unite nu se pot sustrage înfăuririi pe care o exercită, asupra activității lor, dificultățile cari se produc la un moment pe alte piețe ale lumii. Și tocmai aceasta explică interesul cu care Statele Unite participă azi la întocmiri de planuri și creare de mijloace de ajutorare, spre a asigura pe acele piețe rânduiala monetară și economică.

Dar mai e ceva. Necesitatea cooperării între națiuni trebue să fie înțeleasă în clipa în care ne dăm seama că, în complexitatea vieții moderne, efortul izolat al unei națiuni — mare sau mică, indiferent — oricât de drept i-ar fi cugetul și oricât de sârguitoare i-ar fi munca, nu este îndestulător, spre a învinge, singur, dificultățile ce i se ridică în cale.

O națiune mare ca Marea Britanie, de pildă, nu-și poate menține nivelul ridicat de viață, nici prosperitatea dobândită, dacă celelalte țări, printre cari țări tinere sau țări mai puțin înzestrate, nu sunt în stare să absoarbă surplusul de mărfuri pe care-l produce acea națiune, sau să-și respecte obligațiunile financiare pe cari le au față de ea. Imprejurările cari au dus Imperiul Britanic, de pildă, în Septembrie 1931, la deprecierea lirei sterline, ca mijloc de a ușura expansiunea ei economică și financiară, învederează această afirmațiune.

Cei ce cunosc mecanismul lichidării creanțelor internaționale știu că o țară debitoare — ca a noastră, să zicem — nu-și poate îndeplini obligațiunile ei : plata dobânzilor și a amortizării capitalurilor împrumutate altă dată, dacă țara creditoare nu acceptă să primească mărfuri, sau servicii dela țara debitoare, în afară și peste valoarea mărfurilor sau serviciilor necesare țării debitoare spre a plăti mărfurile sau serviciile curente ce primește, azi, dela țări creditoare. Negocierile cari s'au dus, vreme îndelungată, cu Franța de pildă, în ultimii ani, înaintea războiului actual, constitue un exemplu tipic în această privință.

De aci nevoia de înțelegere, de colaborare, de sprijin chiar, eventual, țărilor mai tinere sau mai slabe economicește, din partea țărilor pe cari trecutul sau împrejurările de azi le-au adus sau le-au menținut într'o situațiune mai bună.

❖

Firește, acțiunea internațională nu exclude necesitatea efortului propriu al fiecărei țări. Fără sforțarea dinăuntru, problemă de etică națională, nu există îndreptare, oricare ar fi concursul din afară ce ni s'ar aduce.

Colaborarea internațională nu poate da roade decât atunci când, mai întâi, vom fi făcut rânduială acasă.

❖

In mijlocul unei cercetări care urmărește expunerea unor probleme de tehnică monetară, am socotit util să ne oprim o clipă, în rândurile de mai sus, asupra gândirii în cadrul căreea se așează, pentru noi, aceste probleme, pentru ca cititorii noștri să știe în ce lumină judecăm: problemele tehnice ce se pun și soluțiunile chemate să le rezolve.

Ne va fi, astfel, mai ușor să-l lămurim și poate..., să-i convingem.

IN PROGRAMUL VIITOR
TRIANON
RIVALII FRAȚILOR MARX și RITZ
Fratii BABȘ
HILARA AMUZANTĂ COMEDIE MUZICALĂ
5 strengari și o strengăriță
ULTIMELE ZILE
TRIANON
Danielle DARRIEUX
IN EXTRAORDINARA COMEDIE
Clubul FEMEILOR
Spectacolele încep de la ora 3 d. m.
16

AZI LA BD PALAS RELUAREA MARELUI SUCCES
ABSENTE NEMOTIVATE
Alida Valli
GRADINA ȘI SALA TOMIS MARELE SUCCES
MOZART

Cinema PARIS
Calea Rahovei 118
(Tramvai 15, 8. Piața Rond).
prezintă
CANALIA
cu
Hary Baur și Pierre Blanchar
și trupa de revistă cu numere de atracție

Cinema ELISEE
Doamnei 11
cu cel mai bun adăpost din București
prezintă
EMIGRANTA
cu EDVIGE FEUILLER

VICTORIA
Vreau un bărbat
ȘI BALETUL „PASAREA DE AUR"

In programul viitor la FEMINA
Reapariția frumoasei
CLARA CALAMAI
alături de
Roberto Villa
Osvaldo Valenti
în
CURTEZANA din VENEȚIA
Ultimele zile
ROMANȚA UNUI SURÂS
161

SELECT
MINUNATUL FILM FRANCEZ
Noapte de DECEMBRIE
Renée SAINT-CYR
Pierre BLANCHARD
762

CRONICA LITERARĂ

Tipărirea de către Fundația regală pentru literatură și artă, sub îngrijirea d-lui prof. P. P. Panaitescu, a „Letopisețului Țării Moldovei dela Aron Vodă în coace", constitue un eveniment literar ce trebue subliniat.

Prin substanțiala notă introductivă și bogatele adnotări făcute de către comentator, această ediție critică poate constitui un îndemn pentru tipărirea și a altor tezaure de cultură ce înfrumusețează în depărtarea veacurilor eforturile spirituale ale așezărilor românești.

Volumul întâi al colecțiunii scrierilor lui Miron Costin cuprinde scrierea cea mai importantă a marelui cronicar moldovean al veacului al XVII-lea și anume Cronica Țării Moldovei dela Aron Vodă, la Dabija Vodă (1595—1661). Restul lucrărilor lui Miron Costin, în limba română și polonă, vor constitui cuprinsul celui de al doilea volum. Cuprinsul evenimentelor din cursul a 66 de ani, la care se referă cronica lui Miron Costin și anume evenimentele dela domnia lui Aron Vodă până la moartea lui Ștefăniță Vodă, fiul lui Vasile Vodă Lupul, constitue una din epocile cele mai importante din istoria noastră. O notă caracteristică a istoriografiei moldovenești din veacurile XVII și XVIII o constitue colaborarea dintre generații. După cum Grigore Ureche prelucrase cronica boerului Eustratie Logofătul, tot așa, Miron Costin a continuat opera lui Ureche, iar Neculce pe a lui Miron Costin. Pentru a se vedea ce complex de evenimente cuprinde această epocă, iată cum înfățișează d. prof. P. P. Panaitescu cuprinsul acestei cronici: „după o prezintă din punctul de vedere moldovenesc domnia eroică a lui Mihai Viteazul, cronica trece la domniile Movilești-lor care înseamnă începutul influenței culturale a Polonei în Moldova. Marile războaie turco-polone pentru această țară care culminează cu luptele dela Tutora (1620) și Hotin (1621) sunt urmate de domniile de propășire culturală, premergătoare epocii lui Vasile Lupul, ale lui Radu Mihnea (1623—1626) și Miron Barnovschi (1626—1629).

Domnia de mare strălucire și prestigiu a lui Vasile (1634-1653) împletită prin politică și cultură la aceea a vecinului său muntean Matei Basarab și cu marea răscoală a cazacilor din Ucraina, formează miezul și partea cea mai importantă a cronicei. După aceea, istoria celor trei domnii următoare, a lui Gheorghe Ștefan (1653—1658), Gheorghe Ghifan (1653—1659 și Ștefan Lupul (1659—1661) toate trei în legătură cu sbuciumul dramatic al principelui ardelean Gheorghe II Rakoczi încheie lucrarea lui Miror Costin".

In sfârșit, este subliniată în această ediție critică valoarea istorică și literară a acestei cronici care o așează deasupra cronicii lui Eustratie Logofătul sau a lui Grigore Ureche.

Miron Costin nu a făcut numai o operă de înfățișare a războaielor și schimbărilor de domnii, ci s'a ocupat și cu „lucrurile din lăuntru".

„Valoarea istorică a